

[Iver Poulsen.]

sommere end i tiden fra 1958 til 1960, en tendens, som vi vist desværre må vente vil holde sig i den kommende tid.

Ministeren siger videre, at det afhænger af udviklingen i den indenlandske efterspørgsel og vort omkostningsniveau, altså af os selv, om vi bliver i stand til at udnytte de stadig gode muligheder for vor industrieksport. Men heri ligger der jo slet ikke noget nyt. Denne sandhed er blevet sagt utallige gange fra forskellige sider siden lønglidningsåret 1960, men uden at regeringen har taget noget hensyn til det. Tværtimod har regeringen bestræbt sig for ved enhver lejlighed at øge vanskelighederne for erhvervslivet i almindelighed og eksport erhvervene i særdeleshed ved den stadige forhøjelse af omkostningsniveauet. De afgiftsforhøjelser på 300 mill. kr. på benzin, post- og jernbanetakster m. v., som regeringen gennemførte sidste vinter, advarede vi stærkt imod netop med den begrundelse, at disse afgifter ville betyde en stigning i vort omkostningsniveau til skade for erhvervslivets konkurrenceevne. Den samme advarsel fremsatte vi, da regeringen fremsatte sit forslag om den almindelige omsætningsafgift, men regeringen var som bekendt ikke til at råbe op.

Vi ligger nu med vesteuropæisk rekord med hensyn til pris-, løn- og rentestigning, noget, der alt sammen vil forringe eksport erhvervenes konkurrenceevne, og denne ulykkelige udvikling vil som følge af forliget om omsætningsskatten blive yderligere forstærket, når januarpristallet, som økonomiministeren siger det, vil udløse 2 — sandsynligvis 3 — dyrtidsportioner. I denne forbindelse er det jo ret interessant, at regeringen for blot halvanden måned siden ikke fandt det muligt at forudse, hvilke dyrtidsportioner pristallet ville udløse ved årsskiftet. Det er såmænd kun halvanden måned siden — nemlig da vi havde åbningsdebatten — at jeg tillod mig at spørge de 4 forligspartier, om man under forhandlingerne om omsætningsskatten havde gjort sig tanker om, hvilken indflydelse forliget ville få på pristallet, prisstigninger og lønninger. Da svarede den højtærede statsminister, at man på det tidspunkt ikke kunne danne sig noget skøn over, hvilke prisstigninger og dyrtidsportioner man ville

komme til at stå over for ved årsskiftet. Den højtærede økonomiminister har jo nu udtalt sig ganske klart om, hvordan det vil komme til at ligge.

Det ser altså ud til, at forligspartierne ved sommerens økonomiske forlig netop har opnået det mest uheldige resultat, som tænkes kan, nemlig at understøtte den fortsatte stigning i vort løn-, pris- og omkostningsniveau, som ikke gavner nogen, men tværtimod skader alle, og som til foråret vil sætte yderligere fart i inflationen og yderligere forringe vore eksporterhvervs konkurrenceevne, altså netop det, som den højtærede økonomiminister advarede så stærkt imod. Men det er jo ingen overraskende udvikling, og i dag kan enhver se, at det jo kun var talemåder, når forligspartierne talte om forbrugsbegrænsning i forbindelse med omsætningsskatten, for når man først søger at give så mange som muligt compensation for omsætningsskattens forbrugsbegrænsende virkninger på varepriserne og dernæst indregner disse virkninger i det lønregulerende pristal, behøver man nu ikke at besidde nogen større økonomisk indsigt for at forudse de højt uheldige virkninger af forliget, som vi står over for i dag, og som navnlig vil blive alvorlige til foråret, når januarpristallet får virkning og giver arbejdere, tjenestemænd, privatfunktionærer og andre, hvis løn er pristalsreguleret, compensation for omsætningsskatten igennem pristalsstigning.

Tilbage står så selvpensionisterne, som jo altid bliver sorteper, og den industri, der arbejder under effektiv konkurrence med udlandet, samt landbruget og skibsfarten, altså vore eksporterhverv, som dem, der kommer til at betale dette gilde. Disse befolkningsgrupper vil ikke få indtægtsforhøjelser for den del af omsætningsskatten, som falder på dem; de vil tværtimod se deres lønudgifter og omkostninger stige; deres konkurrenceevne vil blive svækket, og det kan meget let resultere i en mindre produktion og en faldende beskæftigelse, altså netop det, som alle gode kræfter burde sættes ind på at undgå, og som den højtærede økonomiminister advarer så stærkt imod.

Vi deler helt den højtærede økonomiministers opfattelse af, at den nye indkomst-